

sestidspunktet var fastsat inden sygdommens indtræden.

Til nr. 6, 8-12 og 15-18

Ændringsforslagene indebærer, at den nuværende sats for sygedagpengemaksimum og den nuværende sats på 90 pct. fastholdes.

Til nr. 7

Det foreslås, at dækningsprocent og dagpengemaksimum fastsættes til 85 pct. med virkning fra den 3. januar 1983, jfr. bemærkningerne til nr. 20 og 22.

Til nr. 13

Dagpengenes maksimumbeløb fastfryses indtil 1. april 1984, hvor beregningsgrundlaget for maksimum forhøjes med 45 kr., ligesom der sker en tilsvarende forhøjelse den 1. oktober 1984.

Til nr. 14

Det foreslås, at bestemmelsen om en karensgang ikke gælder for personer, der er fraværende på grund af en arbejdsskade, som omfattes af lovgivningen om arbejdsskade-forsikring.

Til nr. 19

Der henvises til bemærkningerne til nr. 13.

Til nr. 20

Af administrative grunde foreslås det, at bestemmelsen i nr. 2 om ændring af dækningsprocent og dagpengemaksimum fra 90 pct. til 85 pct. træder i kraft mandag den 3. januar 1983.

Til nr. 22

Bestemmelsen om gradvis nedsættelse af dækningsprocent og dagpengemaksimum til 80 pct. udgår.

Af administrative grunde foreslås i stedet indsat en bestemmelse om, at forslaget § 1, nr. 17, om generel varighedsbegrænsning først får virkning for dagpenge, der er udbetalt efter den 1. januar 1981.

Bemærkninger om de økonomiske konsekvenser af ændringsforslag nr. 4, 5, 7, 13, 14, 19, 20 og 22

I forhold til de beregnede besparelser ved forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel (L 4) vil ændringsforslagene medføre et samlet provenutab på ca. 150 mill. kr. for det offentlige på årsbasis.

Forslaget om undtagelse for karensgangen ved arbejdsulykker skønnes at medføre en samlet merudgift på ca. 20 mill. kr. på årsbasis, hvoraf ca. 5 mill. kr. antages at vedrøre offentligt ansatte.

Forslaget om udvidelse af arbejdsgivernes fritagelse for dagpengeforpligtelsen over for nyansatte fra 3 til 8 uger skønnes at medføre en offentlig merudgift på ca. 25 mill. kr. på årsbasis. Merudgiften modsvares af en tilsvarende besparelse for arbejdsgiverne.

Fastfrysningen af dagpengenes højeste beløb til 85 pct. af det nuværende beregningsgrundlag i perioden til og med 1. oktober 1983, hvorefter beregningsgrundlaget pr. 1. april 1984 og 1. oktober 1984 forhøjes med 45 kr., samt sænkningen af dagpengenes individuelle dækningsgrad til 85 pct. medfører et provenutab for det offentlige i forhold til bestemmelserne i L 4 om sænkning af dækningsgraden og regulering af dagpengenes højeste beløb.

Det direkte provenutab kan beregnes til ca. 100 mill. kr. i 1983 og ca. 185 mill. kr. i 1984.

Dette provenutab reduceres imidlertid med ca. 15 mill. kr. i 1983 og ca. 25 mill. kr. i 1984, idet de beregnede besparelser ved udvidelsen af arbejdsgiverperioden til 13 uger og indførelsen af varighedsbegrænsning forøges som følge af den ændrede regulering og sænkning af dækningsgraden.

Nettoprovenutabet bliver derfor kun ca. 85 mill. kr. i 1983 og ca. 160 mill. kr. i 1984.

Forslaget om fritagelse for dagpengeforpligtelsen i forbindelse med fratrædelse skønnes kun at have minimale økonomiske konsekvenser.

De totale økonomiske konsekvenser for det offentlige kan herefter opstilles således: